

Johannes 20:8-9

“Toen ging dan ook de ander discipel in, die eerst tot het graf gekomen was en zag het en geloofde.

Want zij wisten nog de Schrift niet dat Hij van de doden moest opstaan.”

De opstanding van Jezus

1 is voorzgd 2 werd vergeten 3 geeft verwachting

Gemeente,

Vijftig jaar geleden. Dat zou voor ons 1964 zijn. Dan kan ik natuurlijk alleen de ouderen aankijken. Kunt u zich nog iets herinneren van dat jaar? Van een bepaalde dag? Dan moet het wel iets heel bijzonders zijn geweest. Want andere, gewone, dingen ben je allang vergeten.

Dan moet het wel heel bijzonder geweest zijn voor Johannes. Want hij weet het, zo’n 50 jaar later, nog precies. Hoe dat op die dag gegaan was. Die zondag na de sabbat na de herdenking van de uittocht uit Egypte. Al vroeg was hij samen met Petrus naar het graf gegaan. Het graf in de hof van Jozef van Arimathea, waar Jezus in begraven was. Dat was een soort kelder waar je in naar binnen kon gaan. Hij liep het hardste en kwam er het eerst. Inderdaad, de grafsteen was weg, de grafkelder lag open. Petrus was wat achtergebleven. Hoe zal dat gekomen zijn? Dat Petrus nu eens niet de eerste was? Daar kun je misschien eens over nadenken, jongens en meisjes, en thuis over praten. Zou je daar iets voor kunnen bedenken? Maat toen zij allebei bij het graf stonden en even gekeken hadden, toen ging Petrus wel het eerste naar binnen. En die riep, of die liet merken, hoe kan dit nou? En toen was Johannes zelf ook de grafkelder ingegaan en had het ook gezien: kijk het was zo gegaan, het lichaam van Jezus was helemaal in doeken gewikkeld. En om het hoofd een aparte doek. de doeken waarin Jezus gewikkeld was geweest lagen keurig opgestapeld. En die zweetdoek om Zijn hoofd lag helemaal apart, netjes opgerold. Maar, maar.....als vrienden Zijn lichaam hadden weggehaald, zouden ze het wel ingewonden hebben laten zitten. Als vijanden het gestolen hadden dan zouden die doeken een wirwar geworden zijn en afgerold liggen. Maar dan...maar dan....is Jezus niet weggenomen, niet gestolen, maar opgestaan! Hebben engelen het werk gedaan, heeft Jezus van binnenuit de doeken van elkaar geschoven en weggelegd. Hij is opgestaan. De doeken, de feiten bewijzen het! Toen was Johannes ingegaan en had het gezien en geloofde. Toen, toen pas. Niet eerder. Waarom niet eerder?

Waarom pas toen zij het gezien hadden met hun eigen ogen? Want zij verstonden nog de Schriften niet, dat Hij van de doden moest opstaan. Daarom had het zo lang geduurd. Zij verstonden de Schriften niet. Zo was het gegaan, zo'n 50 jaar later herinnert Johannes het zich nog en schrijft hij het door de Geest geleid in zijn Evangelie. Mooi he, als je dat hebt. Dat er dingen in je geestelijk leven zijn die je 50 jaar later nog weet. Want dat grijpt zo diep in, dat doet zoveel met je. Zo aangrijpend is wat God doet in mensenlevens. Dan vergeet je dat nooit meer. Ik zou zeggen: waarom doet u niet net als Johannes? Schrijft u het op en laat het uw kinderen, kleinkinderen lezen. Of vertelt u het aan hen of aan anderen. En jongeren, kun je je dat voorstellen? Dat dingen van het geloofsleven zo belangrijk voor je zijn, zo diep ingrijpen dat je dat over 50 jaar nog weet? Zo indrukwekkend is het, kan het zijn als God werkt.

1 is voorzeggd

Hadden zij maar eerder de Schriften verstaan. Dan hadden zij het tevoren geweten en verwacht. Want de Schriften, toen het Oude Testament, spreekt ervan. Jezus moest opstaan. Dat woordje komen we vaker tegen in de Evangelien. Dat Jezus moest lijden en opstaan. Moest. Waarom moest dat? Nou, ten eerste dus, omdat het voorzeggd was in het Oude Testament. Jezus' lijden én Jezus' opstanding. Psalm 16. Psalm 110. Hosea 6:3. Na drie dagen zullen wij weer opstaan. Dat de Messias een eeuwige Koning zou zijn. Psalm 21 en 72 bijv. Dan moet Hij dus ook eeuwig leven. De liederen van de Knecht des HEEREN in Jesaja, en al die Psalmen, Psalm 22 heel duidelijk, die over de Rechtvaardige gaan, ze eindigen allemaal weer in de hoogte. Het lijden is het enige en laatste niet. Dus: Jezus moest opstaan, het was voorzeggd. Maar het moest ook, de kanttekeningen noemen dat vaak mooi in één adem, omdat het Gods wil was. Zo had God besloten in de eeuwigheid, zo was Zijn raad. Daarom moest het. En ten derde, behalve de Schrift en Gods raad, het moest ook omdat het heil van zondaren ervan afhangt. Om zondaren zalig te maken moest Jezus ook weer opstaan uit de doden. Daarom moest het, daarom hadden we het, bedoelt Johannes, ook van tevoren kunnen weten en verwachten, dat zou ons een hoop verslagenheid en moedeloosheid bespaard hebben. Als we het tevoren verstaan hadden.

Hoe belangrijk dus dat we onze Bijbel kennen, om te beginnen weten wat er staat. Bijvoorbeeld wat er nog meer moet gebeuren. Wat nog meer voorzeggd is in de Schrift. Zodat we het weten en verwachten kunnen. Nu, dit Evangelie moet gepredikt worden alle volken. En er zijn dingen die haast geschieden moeten, heel het boek Openbaringen. Wij moeten wederomgeboren worden. Wij moeten door vele verdrukkingen ingaan in Gods Koninkrijk. Jezus moet als Koning heersen totdat al Zijn vijanden een voetbank onder Zijn voeten zijn. Kortom: je kunt zeggen: al

Gods beloften moeten vervuld worden. Dat zal dus zeker gaan gebeuren. Zo heeft God het bepaald. Zo is het tot heil van zondaren. Zo is het voorzgd.

2 werd vergeten

Als je dat nou vergeet, niet verstaat, dan wordt je moedeloos, dan verlies je uitzicht en hoop. Dan vraag je je moedeloos af: zou ik wel zalig kunnen worden? Ik ben zo zondig, zo schuldig, ik zit zo vast in een leven dat niet deugt. Dat kan voor mij vast toch nooit. Dan wordt je moedeloos tav je kinderen. Die zullen toch wel nooit meer terugkeren. En die zullen nooit belijdenis doen. Of tav je eigen leven met God: dat je denkt: dit houd ik toch niet vol, dit is te zwaar wat God me oplegt, dit is teveel, ik bezwijk eronder en mijn geloof bezwijkt eronder. Moedeloos, uitzichtsloos. Hoe dat komt? Nou, daar lijkt genoeg reden voor te zijn: wat je ziet bij je kinderen of kleinkinderen, Hoe ze zijn gaan leven, hoe pertinent ze weigeren er iets over aan te willen horten. Daar lijkt genoeg reden toe te zijn: wat je zelf voelt en ervaart: zoveel machteloosheid, zo'n zwaar kruis, zo veel macht van zonde, zo'n gevoel van schuld en aanvechting. En wat je niet voelt en niet ervaart: geen opening naar Boven toe, alleen maar koudheid, leegheid. Geen nabijheid van God, geen uitredding zelfs, geen warmte in je hart. Alle reden toch, om moedeloos te zijn en niks meer te verwachten?

Net als Petrus, Johannes en de anderen toen. Toch alle reden om moedeloos te worden? Zelf gezien met eigen ogen dat Jezus gekruisigd is en gestorven. Zelf gezien dat God niet ingreep en niets deed. Zelf gezien dat Zijn lichaam is afgehaald van het kruis, in het graf gelegd is en het graf verzegeld is. Met eigen ogen gezien. Het is over en uit. Hij is echt gestorven. God greep niet in.

Totdat, totdat Maria Magdalena komt. Want je kunt je natuurlijk afvragen: hoe is dat gekomen dat Petrus en Johannes naar het graf gingen? De één nog harder lopend dan de ander? Waarom zijn ze dat gaan doen? Wel: Maria Magdalena was gekomen en had gezegd: ze hebben de Heere weggenomen en wij weten niet waar ze Hem gelegd hebben. En dan lees je: Petrus dan ging uit en de andere discipel, en dat is Johannes. Als Maria Magdalena iets over Jezus zegt, raakt hen dat, doet dat wat met hen. Calvijn zegt: het kan niet anders of de gehechtheid aan Christus heeft hen tot deze ijver gedrongen. Die gehechtheid was voor een tijd als verstikt en verward, zodat ze zelf niet wisten wat zij bezaten. Maar toch, en daarom: het doet hen wat als ze iets horen over Jezus. Dat moeten ze zien, daar moeten ze zijn. Dat brengt hen in beweging. Zoals straks bij Thomas zal zijn, als hij hoort dat Jezus is verschenen, dan komt hij toch ernaartoe. De gehechtheid aan

Christus brengt hem in beweging als hij iets van Hem hoort. Dat is het! Toch! Ondanks alles, je komt in beweging.

Want dat kan ook anders. Stel dat je moeder vandaag of morgen zegt tegen jou, kind of jongeren, er staat toch zo'n mooie bloem in de tuin te bloeien, dat is fantastisch, daar achterin. En jij denkt: nou, leuk om te horen. Maar die bloem bloeit toch wel en echt niet minder als ik niet ga kijken. Je heb daar niks mee, met bloeiende bloemen. Als je moeder zegt: er staat voor ons huis een auto zeg, lijkt de nieuwste Astin Martin wel, nou, dan ga je wel even kijken. Daar heb je wat mee.

Kijk, als je iets hoort over Jezus. Over iets van Jezus. Zijn lichaam, Zijn Kerk, Zijn werk. Iets heel ergs, raakt je dat? Brengt het je in beweging, zou ik er nog iets aan of voor kunnen doen? Als je iets hoort over Jezus: Zijn kerk en Zijn werk, iets heel moois, raakt je dat, brengt je dat in beweging? Als je iets hoort van een ander: toch zo'n prachtig stukje gelezen zeg, toch zo bijzonder gehoord en gemerkt dat God werkt, raakt je dat, brengt je dat in beweging? Dat wil ik ook lezen, ook horen. Of: het maakt je niet warm of koud, zal best wel, leg dat boekje daar maar weg en volgende week ligt het er nog. Want er is geen gehechtheid aan Jezus en daarom geen betrokkenheid, geen verlangen. Erg, als je voor andere dingen warmloopt en meer wilt weten, op je vakgebied, gebied van sport, dat was een mooie actie, dat moet je eens zien of lezen, nou dan pak je er gelijk naar, en als het over Jezus werk gaat: och, laat maar, 't zal wel. Is er dan wel gehechtheid aan Christus? Of zijn we zo gehecht aan de aarde dat de hemel ons niets doet. Zo gehecht aan de wereld, dat de hemel ons gestolen kan worden. Dat we geestelijk dood zijn. Eigendom van de duivel, onder Gods toorn en vloek. Nog steeds.

Als Petrus en Johannes niet gegaan waren, als Thomas niet gekomen was, dan hadden ze nog veel langer in duisternis gezeten. Geestelijke duisternis kan te maken hebben met geestelijke luiheid. Geesteloze traagheid, dat we niet in beweging te krijgen zijn.

Als je nou hoort dat de Heere werkt, als je hoort dat Zijn werk doorgaat in onze gemeente, dat morgen er belijdenisdienst mag zijn, zou je daar dan niet willen wezen? Met verlangen en verwachting. Daar zijn waar de Heere werkt, waar je van Hem hoort, 's morgens en 's avonds.

Daarom gaan Petrus en Johannes. Hun gehechtheid aan Jezus drijft hen. Waardoor ze niet denken: nou ja of wij nou gaan of niet gaan, als dat lichaam weg is is het toch weg, of we nou gaan kijken of niet. Nee, hun gehechtheid drijft hen voort. En als dan die doeken zien, zo netjes, die zweetdoek, keurig in tact gebleven en opgerold. Als plakband

dat keurig netjes is gebleven en toch los is. ja, dan moet Hij van binnenuit zijn opgestaan. En de windsels uiteen geschoven hebben. Dan is Hij opgestaan. En dan kun je vragen, wat maakt dat voor verschil? Waarom doet hen dat zoveel? Wat maakt het zo belangrijk dat Jezus leeft?

3 geeft verwachting

Nou, ten eerste, als Jezus leeft, dan kun je Hem nu nog ontmoeten! Dat wisten de discipelen, dat hadden ze meegemaakt voor Pasen, Jezus met hen, vlakbij hen. Maar dat zou nooit meer terugkomen als Hij dood was gebleven. Dan was dat voorbij, voorgoed. Maar nu, nu kan Hij nog ontmoet worden. Dat Hij laat merken dat Hij leeft en je liefheeft. En je Zijn liefde verklaart. Ik voor u..... Omdat Jezus leeft, kan dat! Nog steeds, ook in 2014. Dat doet Hij nog: Hij laat Zich ontmoeten. In gebed, in het Woord, aan de tafel. Stel je voor dat dat nooit meer kon en nooit meer zou gebeuren. Zou u er veel aan missen, als Jezus je nooit ontmoeten zou, nooit nabij kon zijn? Omdat u er niet van weet en je Hem niet kent.....

En ten tweede, als Jezus leeft, dan zal Hij al Gods beloften vervullen. Dan is Zijn kruisdood niet het einde, het slot, maar de sleutel tot God schathuis. En met de sleutel van Zijn lijden en sterven opent Hij als Opgestane Gods magazijn en deelt uit: vergeving, vrede, kindschap, Heilige Geest, eeuwig leven, keer op keer. Dat deelt Hij uit, want Hij leeft. Ook nu nog , in 2014 en vandaag. Stel je voor dat Hij dat niet zou doen, omdat Hij dood gebleven was. Of: zou het u weinig verschil maken? Omdat u Hem niet kent en nog nooit iets van Hem begeerd hebt?

Maar Jezus leeft! Hij laat Zich kennen en ontmoeten! Hij deelt de schatten van het heil uit, uit het hemels magazijn. Is dat echt zo....? Ja, want Hij laat nog sporen na. Kijk, dat Jezus is opgestaan, heeft niemand gezien. Maar Jezus had wel sporen nagelaten. Die doeken, die zweetdoek, dat waren sporen van Zijn opstanding. Dat Hij als Levende daar geweest was. Kijk, dat Jezus leeft, niemand ziet Hem. Maar: Hij laat wel sporen na. Net als een tornado sporen nalaat, van vernieling dan, maar dan weet je: die tornado is er, hier is hij geweest. Jezus laat sporen na van vernieuwing, zodat je weten kunt: Hij is hier geweest, Hij leeft. Ziet u Zijn sporen niet? Als u leest in de kerkgeschiedenis, opwekkingen in allerlei plaatsen en tijden. Onder Jonathan Edwards, McCheyne, Spurgeon. Lees er eens over. Als je hoort van de werken van God in je voorgeslacht. Of het hebt meegemaakt bij je opa of oma. Sporen van Jezus hebt gezien. Daar was Hij, zeker weten, de sporen van een heilig leven, een getuigend sterven liet Hij na. Als je ziet wat er in de Gemeente gebeurt: een belijdenisdienst, een doopbediening: Sporen

van de Levende. Sporen, tekenen, bewijzen dat Jezus leeft en macht heeft. Hij is te ontmoeten, Hij deelt het heil uit. Jezus laat sporen zien om zwakken en kleinen moed te geven. Om moedelozen hoop te wekken. Zie je nou wel.....Ik leef en werk!

En je krijgt hoop, verwachting. Voor jezelf, voor je nageslacht. Want Jezus leeft. En werkt nog steeds. En zou u niet mogen verwachten dan, en bidden. Heere, ik hoor en zie dat U leeft, sporen nalaat, o Heere, dan kan het ook voor mij, dan kan het ook voor mijn nageslacht, voor allen van mijn nageslacht. O HEERE, doe het. Vermenigvuldig het. Zo verwachting en biddend de vervulling tegemoet. Van al die dingen die God beloofd heeft en die moeten en zullen geschieden.

En als het dan geschied is, als Jezus werkt, en je bekeert, en uw kind bekeert en u erdoor helpt zonder dat u ten onderging, moet je je dan achteraf niet vaak schamen? Schamen over je ongeloof? Daar ga je toch niet prat op, dat je tenminste eerst getwijfeld hebt en niet direct het geloofde? Daar ga je toch niet prat op? Daar schaamt je je toch voor....hoe heb ik kunnen twijfelen, mogen twijfelen aan de woorden en beloften Gods? Net als Johannes schrijft: want zij verstonden nog de Schrift niet.....als ik die verstaan had, had ik niet zo moedeloos hoeven te zijn. Niet zo twijfelmoedig ook. O Heere, leer mij Uw Woord verstaan! Geef me kennis van wat U belooft en van wat moet geschieden. Geef me dat die kennis me bijblijft en me meeneemt tot gebed en verwachting. Zoals een buitenlander die een boekje bij zich had, gekregen aan de grens. En daarmee rondliep en bij musea kwam, maar ja hij had geen geld om te betalen, dus ja, dan bleef hij maar wat rondlopen in de buurt. Totdat iemand hem zei: maar in dat boekje zitten allemaal waardebonnen: deze kun je daarvoor gebruiken en die is voor dit museum. Toen verstond hij het, wat de waarde en bedoeling was. De Bijbel is het chequeboek zegt Spurgeon. Chequeboek van beloften. Als ik ze maar weet te vinden, als ik ze maar leer toe te passen. Mag zien waar beloften voor zijn en welke bij mijn situatie past. Dan krijg ik hoop, gebed, verwachting. Anders loop ik met een chequeboek vol beloften rond, maar ongebruikt, zonder nut en voordeel ervan.

Nog een ding valt op. Die keurig weggelegde doeken, die apart opgerold gebleven zweedoek geeft aan: hier is niet geworsteld, niet gestreden. Dan zou alles door elkaar en in de war liggen. Nee, er heeft zich geen strijd afgespeeld in de grafspelonk. Geen sporen van tegenstand, gevecht. Jezus is als Overwinnaar gestorven. De strijd was in Zijn leven, Gethsemané, het kruis. Toen is satan verslagen, de dood verslagen. Als Hij opstaat is de duivel niets meer mans. Jezus kan hem zeggen: houd je stil, en hij moet stil zijn. Zo overmachtig is Jezus nu. Overwinnaar. Satan kan tegenspartelen zover als Jezus hem ruimte

geeft. Maar hij maakt niks klaar buiten Jezus' toestemming om. Jezus is Overwinnaar. Op de jongste dag zal het blijken. Met één woord wekt Jezus de doden op en wekt al de Zijnen op in heerlijkheid. Satan moet met lede ogen toezien. Jezus geeft al de Zijnen de heerlijkheid die Hij al heeft nu.

Maar ook: al Zijn vijanden zijn met één woord tot een voetbank Zijner voeten. Strijd zal er niet eens meer zijn. Hij spreekt en werpt ze weg in de eeuwige duisternis. Zonder enige tegenstand toe te laten. Jezus Overwinnaar.

Val Hem te voet. Nog laat Hij Zich ontmoeten en deelt Hij schatten uit. En misschien, misschien dat jullie over 50 jaar het nog weten: en vertellen kunnen, die 1^e Paasdag 2014, toen. Nooit zal ik het vergeten.

Amen